

[Poulsgaard]

Og så er jeg ked af, at jeg ikke kan huske navnet på den læge, jeg nu vil citere, men det var en læge, der havde et indslag i regionalradioen i Vestjylland, og hun var inde på nogle af arbejdstidsreglerne, 11 timers reglen, hviletidsregler og andre ting, som VS jo er de første til at forlange skal overholdes til punkt og prikke. Hun sagde: vi er ved at lave nogle børn, der ikke bare har en far og en mor, men på institutioner og andre steder er der forskellige mennesker, der på forskellige dage tager sig af dem, de får aldrig nogen sinde tilknytning til en bestemt person, fordi man har alle disse tossede arbejdstidsregler, kurser og konferencer om sikkerhed osv. Den læge vil jeg faktisk gerne have navnet på, og det kan jeg få siden, for det er noget meget, meget vigtigt, hun siger.

Og én ting til. Med den arbejdsløshedssituation, vi har også i min kommune og andre, har jeg naboer, der begge er arbejdsløse, men gud hjælpe mig, om ikke de skal have deres børn anbragt i dagpleje. De har tid til at være sammen med deres børn, sådan som hr. Waldorff står og siger at vi skal have, men de vil ikke, de anbringer deres børn i dagpleje. Det så vi også eksempler på i fjernsynet en dag.

Jeg må stoppe nu, og hvis ikke vi havde en socialdemokratisk regering, der havde de samme tanker som VS, havde jeg ikke taget ordet, men de er vanvittige.

Waldorff (VS):

Jeg ville selvfølgelig meget gerne tro, at hr. Poulsgaard har ret, når han siger, at vi har en socialdemokratisk regering, der har de samme tanker som vi om de her ting, men det er jeg ikke så sikker på. Bl.a. er vi nok noget uenige om, hvordan man angriber en situation med, lad os kalde det økonomiske problemer generelt. Jeg mener, det er utrolig afgørende, hvordan man angriber dette problem, om man angriber det defensivt og siger: det, vi foretager os, må for Guds skyld ikke belaste erhvervslivet. Hvis man ligesom har det som udgangspunkt, bliver det meget let til, at dér, hvor man kan gøre noget, er dér, hvor det ikke koster noget, nogle små frynsereformer, mens man udskyder, skal vi sige de politiske og opinionsmæssige muligheder, der var for virkelig at tage fat på nogle vigtige reformer, og det gælder, vil jeg si-

ge, først og fremmest arbejdstidens nedsættelse.

Jeg mener heller ikke, det skal være usagt, at det, det i meget, meget vid udstrækning drejer sig om, når vi diskuterer barselorlov, orlov under børns sygdom og nedsat arbejdstid, er en marginal, fordi der er en meget stor arbejdsløshed, og det betyder, at der altså er en indtægt i den anden ende, når man nedsætter arbejdstiden, f.eks. at der kommer nogle andre i arbejde, og at man sparer arbejdsløshedsunderstøttelsen. Jeg synes i hvert tilfælde, det er meget vigtigt, at man fra socialdemokratisk side holder fast på det og bruger det som politisk argument for at kunne komme igennem med nogle reformer, som man selvfølgelig vil at arbejdsgiverne og de borgerlige vil modsætte sig med hud og hår.

Jeg vil ellers blot spørge, om der er en tidsfrist for det udvalg, der arbejder med barselorlov. Hvis der er, vil jeg godt høre, hvad den er.

Og så en bemærkning til CD, som spørger, om vi tror, vi kan lovgive omkring kønsrollemønstret. Nej, selvfølgelig kan vi da ikke det. Jo, det kan vi da godt, men det kommer der ikke så meget ud af. Det, det drejer sig om, er at ændre på lovgivningen dér, hvor den i sig selv er med til at skabe det materielle grundlag for et forkert kønsrollemønster, en kvindeundertrykkelse. Og sagen er jo, at som vilkårene er på arbejdsmarkedet i dag, er kvinders situation elendig, og her betinger selve arbejdsmarkedets situation, at kvinder kommer til at stå dårligt. Det betyder f.eks., at man, når man ansætter en kvinde, har det liggende i bagehovedet, at det er hende, der bliver hjemme, når børnene er syge. Det ligger i bagehovedet på en arbejdsgiver. Kvinder får børn, og det betyder – for at udtrykke det ganske kynisk og økonomisk – at prisen på den kvindelige arbejdskraft er lav på grund af, at deres stilling i forhold til lovgivningen er for dårlig; det er dér, vi har mulighed for at gribe ind på det, skal vi sige materielle niveau, og det er det, vi ønsker at gøre med vores forslag.

Så vil jeg lige sige til hr. Poulsgaard, at det er da også utroligt, at to, der er arbejdsløse, ønsker at få passet deres børn f.eks. i en dagpleje eller i en børnehave. Tænk, at to arbejdsløse ikke bare affinder sig med, at de er arbejdsløse og skal blive ved med at være det resten af livet. Det var dog fantastisk!